

Forhandling

Hans Andersen (V):

Nærværende lovforslag indebærer, at statens tilskud til Teknisk-Audiologisk Laboratorium bortfalder. Lovforslaget er en del af regeringens sanering af råd, nævn og centre og er en konsekvensændring som følge af finansloven for 2002.

Teknisk-Audiologisk Laboratorium betjener dels amtskommunerne og dels en række private virksomheder. Det er Socialministeriets vurdering, at laboratoriet kan fortsætte ved at øge den indtægtsdækkede virksomhed. På den baggrund støtter Venstre lovforslaget.

Karen J. Klint (S):

Ja, helt så kort bliver min ordførertale ikke, for den socialdemokratiske gruppe betragter egentlig ikke det her lovforslag omkring DELTA som så ukompliceret, som den forrige ordfører gjorde, og det hænger sammen med, at vi faktisk også stillede nogle § 20-spørgsmål, dengang regeringen kom med sin liste over råd og nævn.

Det, jeg vil sige i dag, hænger også sammen med, at jeg egentlig synes, at regeringen er blevet rigtig god til at gradbøje. I det foreliggende lovforslag, som ganske rigtigt ikke handler om de store penge i statens budget, er der tre måder. Der står først: »Lovforslaget har ikke økonomiske konsekvenser for de kommunale parter.« Så står der: »Ingen væsentlige konsekvenser eller merudgifter«, og til sidst står der, at de økonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter. Altså hvis der er nul penge i spil, hvad skal forhandlingen så dreje sig om? Så gad vide, hvorfor ikkeøkonomiske konsekvenser skal forhandles, eller er det, fordi det er en sandhed med modifikationer?

Lovforslaget har som nævnt baggrund i regeringens liste over råd og nævn, men det, der hedder DELTA i daglig tale, er jo ikke et råd eller et nævn, men faktisk en lovafalt, selvejende institution, der på høreområdet udfører opgaver for det offentlige, en opgave, de indtil nu har fået 1,7 mio. kr. for. Det er et lille beløb til et område, hvor mange mennesker er afhængige af, at der ikke kun sker teknologisk udvikling, men at der også sker udvikling af og for de konsulenter, der mere direkte skal møde brugerne af høreapparaterne; et handicapområde, som Folketinget har haft stor fokus på, ikke blot i forhold til de lange ventelister, men også i forhold til, at det skal være lidt billigere for den enkelte at få et velfungerende høreapparat.

Idégrundlaget for DELTA er både vendt mod erhvervslivet og det øvrige samfund i deres udviklingsarbejde m.v., som er meget mere end vedrørende høreforsorgen, et arbejde, som DELTA nyder international anerkendelse for. Men DELTA arbejder altså også for Socialministeriet, er teknisk konsulent for høreforsorgen og for Sundhedsministeriet, som i år 2000 udpegede DELTA til at varetage godkendelsen af private høreklivninger, som på baggrund af godkendelse får mulighed for at formidle offentlige tilskud til høreapparater. DELTA har derudover konsultative opgaver for amtskommunerne.

Selv om selve godkendelsesordningen er forudsat at hvile i sig selv, så er der altså offentlige interesser i spil omkring DELTA's arbejde.

Konkret vurderer DELTA, at 24 pct. af deres lille hjørne på den tekniske audiologi vedrører amtskommunerne, et arbejde, der indtil nu har været gratis for amterne, og det skal det fortsat også være jf. et svar, jeg har fået tidligere fra ministeriet på et § 20-spørgsmål. Men DELTA siger selv, at bevillingen på de 1,7 mio. kr. er en forudsætning for laboratoriets service- og aktivitetsniveau i amterne og for, at det kan fortsætte.

DELTA gennemførte f.eks. i år 2000 alene om teknisk audiologi over 30 tema- og kursusdage, som henvender sig ikke kun til det offentlige, men også til andre – men også til det offentlige.

Konkret siger socialministeren, sådan lidt frit oversat, at det især er tre virksomheder, der skal dække den manglende bevilling ind ved øget brugerbetaling, men DELTA siger i deres hørings svar, at de i forvejen betaler den afsatte takst for den konsulentbetjening, de får. Så hvad er det, der så skal betales for, når de i forvejen betaler standardtariffen?

Vil de tre virksomheder ryste op med hver godt en halv million, for at det offentlige skal spare de her penge? Det er et spørgsmål, vi skal have afklaret m.m., for det er det offentlige, der er afhængig af en ordentlig høreforsorg og høreomsorg. Det er jo ikke kun dem, der skal have godkendt apparaterne, der er afhængige af det. De er afhængige af at blive godkendt.

Vi hører tit, at det er amtskommunerne, der har ansvaret for høreforsorgen, men det betyder vel ikke, at vi så skal fjerne tilskuddet til DELTA, eller ligger der så i dét, at når de har ansvaret, og vi fjerner pengene, så skal de bagefter finde pengene? Så der er faktisk ret mange spørgsmål, vi skal have besvaret.